

Міністерство освіти і науки України
Північно-Східний науковий центр НАН України та МОН України
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка

Тези

68-ої наукової конференції професорів,
викладачів, наукових працівників, аспірантів
та студентів університету
Том 3

19 квітня – 13 травня 2016 р.

Полтава 2016

УДК 043.2
ББК 448лО

*Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Полтавського національного технічного університету
імені Юрія Кондратюка заборонено*

Редакційна колегія:

Онищенко В.О.	д.е.н., проф., ректор Полтавського національного технічного університету імені Юрія Кондратюка
Муравльов В.В.	к.т.н., доц., в.о. проректора з науково-педагогічної та методичної роботи
Васюта В.В.	к.т.н., доц., декан факультету інформаційних та телекомунікаційних технологій і систем
Іваницька І.О.	к.х.н., доц., декан гуманітарного факультету
Комеліна О.В.	д.е.н., проф., декан факультету менеджменту і бізнесу
Нестеренко М.П.	д.т.н., проф., декан будівельного факультету
Нижник О.В.	д.т.н., с.н.с, декан електромеханічного факультету
Павленко А.М.	д.т.н., проф., декан факультету нафти і газу та природокористування
Усенко В.Г.	к.т.н., доц., декан архітектурного факультету
Шинкаренко Р.В.	к.е.н., доц., декан фінансово-економічного факультету

Тези 68-ої наукової конференції професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету. Том 3. (Полтава, 19 квітня – 13 травня 2016 р.) – Полтава: ПолтНТУ, 2016. – 335 с.

У збірнику тез висвітлені результати наукових досліджень професорів, викладачів, наукових працівників, аспірантів та студентів університету.

©Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка,
2016

*Семергей Н.В., к.і.н, доцент
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ЯК МЕТОДОЛОГІЧНИЙ ПРИНЦИП ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУЧАСНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

В останні десятиліття у філософії освіти і в цілому у гуманітаристиці намітився культурологічний поворот [2]. Проблеми гуманітаризації та гуманізації української університетської освіти в культурологічному аспекті ґрунтовно досліджуються в працях В. Андрущенка, Р. Беланової, І. Зязюна, С. Клепка, М. Лещенко, А. Морозової, В. Мудрака, М. Поповича, С. Черепанової, Е. Шевнюк та ін. Причому особлива увага звертається цими фахівцями на першочергову актуальність духовно-світоглядного розвитку молоді. Гуманітарна освіта виступає як діяльність по залученню людини до культурного простору того суспільства, у якому вона живе, оскільки вона є каналом передачі знань і духовних цінностей, накопичених культурою народу, вона ж підтримує єдність і цілісність соціального досвіду й досвіду власної діяльності, тому основними функціями й принципами гуманітарної освіти є культуроємність і культуротворчість.

Моделюючи образ випускника вищого навчального закладу, більшість учених єдина в тому, що це – людина культури, вільна, гуманна, духовна й творча особистість, яка здатна варіативно мислити, орієнтуватися в соціокультурному середовищі, що змінюється, яка прагне творчої самореалізації й саморозвитку в просторі культури. Все це спонукає дослідників до проектування освіти, розробки інноваційних підходів і моделей, які б максимально відповідали новому типу культури.

Особлива роль у процесі формування гуманітарної культури студентів вищих технічних закладів освіти належить навчальній дисципліні «Історія української культури», яка розглядається як універсальне знання для входження в інтегральне поле культури. Об'єднуючи літературознавство, релігієзнавство, етику, естетику, всесвітню історію, дозволяє осмислити духовну спадщину людства в культурно-історичному контексті. Історія української культури є відкриттям справжніх духовних цінностей минулого, засобом імплікації культурних надбань попередніх поколінь у життєдіяльність нинішнього суспільства. Звернення до витоків буття народу є запорукою подолання кризових явищ сучасної соціальної ситуації в Україні, налагодження ефективного діалогу українського суспільства з оточуючим світом.

Викладання навчальної дисципліни націлене на те, щоб сприяти загальній інкультурації студента, формувати особистісну систему ціннісних орієнтацій, комунікативних навичок і суб'єктну активність студента шляхом введення його в систему ціннісно-сміслових настанов загальнолюдської та

національної культур, формувати уявлення про основні проблеми й тенденції розвитку сучасної культури, розвивати навички соціокультурної орієнтації, оцінки явищ культури минулого та теперішнього, здатність до діалогу з чужими культурами, надавати надійні орієнтири в плюралістичній, калейдоскопічній українській реальності, спрямувати на вільний вибір культуровідповідних стратегій професійної діяльності.

Без гуманітарного знання неможливе осмислення соціальної реальності, оскільки саме воно найбільш адекватно моделює цілісну картину і динаміку світу, дозволяє вийти на вищий рівень аналізу соціальних проблем. Носіями такого знання мають стати всебічно підготовлені спеціалісти, які відчують себе спадкоємцями світової і вітчизняної культури і адекватно відповідають сучасним вимогам професійної та світоглядної компетенції. Гуманітарна освіта не може бути «нав'язана» студентам, вона повинна бути їх потребою, і викладачам потрібно вирішувати задачу стимулювання самостійності та зацікавленості. Саме викладач виступає творцем, модифікатором конкретних нововведень. Інноваційна позиція викладача характеризується творчою активністю, особистісною готовністю до перегляду і перебудови власної діяльності, а саме змінюється його статус зі спеціаліста-виконавця до професіонала-дослідника, він набуває функції консультанта, фасілітатора, наставника [1, с.69].

Отже, гуманітарно-культурологічний вектор дає змогу поєднати вимоги стандартів і можливість виходу за їхні межі через інноваційні моделі становлення особистості як суб'єкта культури. Відповідно гуманітарні дисципліни у вищих закладах освіти відкривають широкі перспективи у розвитку особистості фахівця. Вони не тільки формують корпус професійних знань, але і інтенсивно сприяють модернізації свідомості, реалізуючи творчий потенціал критичності, самостійності, стимулюючи інноваційне мислення, роблячи вплив на життєві орієнтації людини.

Література

1. *Інновації у вищій освіті: проблеми, досвід, перспективи: монографія / за ред.: П.Ю. Сауха. – Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І.Франка, 2011. – 444 с.*

2. *Култаєва М. Культурологічний поворот у філософії освіти: теоретико-методологічні можливості та практичні перспективи / М.Култаєва // Філософія освіти. – 2012. – № 1–2 (11). – С. 147 – 163.*

УДК 659.126(091):629.33

*Вощенко В.Ю., к.філос.н.
Полтавський національний технічний
університет імені Юрія Кондратюка*

ЗНАКИ-СИМВОЛИ ЛОГОТИПІВ ЄВРОПЕЙСЬКИХ АВТОМОБІЛІВ: ІСТОРИЧНИЙ КОНТЕКСТ

Логотип (від давньогрецьк. «відбиток») – це графічний знак, емблема або символ, що використовується для розпізнавання об'єкта у соціумі; він є назвою сутності, яку ідентифікує у вигляді стилізованих літер та/або